Umenie slobodnej spirituality – význam stredu v srdci

Článok heinza Grilla uverejnený 12.7.1919 na jeho stránke po nemecky:
https://heinz-grill.de/spiritualitaet-herzzentrum /

Kristov námestník

Kňaz, ktorý v epikléze posvätcuje hostiu a privoláva nadol ducha, koná zastupujúc Krista. Podľa ekleziológie kňaz zostáva kňazom po celý život a môže vykonávať sviatosť zasvätenia. Zlé skutky, alkohol a chybné prehrešky nebránia účinnosti sviatosti. Z tohto dôvodu cirkev uvádza, že sviatosť nezávisí od morálky kňaza, ale od cirkvi a členstva v nej.[1,2,3,4,5,6]

Podľa hlbšieho pozorovania duchovných súvislostí sa všetky skutky, ktoré človek vykonal so zanietením a samostatnou zodpovednosťou, zakladajú a rozširujú kapacitu individuálnej duše. Snaha o ducha a úkony, ktoré jednotlivec samostatne dosiahne pomocou disciplíny, darujú po smrti poklad, zatiaľ čo príslušnosť (k cirkvi), nárokovanie si pravdy a iba vonkajšie vierovyznanie nie sú ničím viac, než jarmočnou propagáciou. Ak však niekto prevezme zástupnú úlohu s následníctvom a poskytuje sviatosti alebo vykonáva ďalšie zasväcovacie úkony, podľa cirkevného podania nemusí niesť zodpovednosť. Kňaz alebo biskup si pre vykonanie zasvätenia sníme čiapku, zatiaľ čo pri kázni si ju nasadí. Preto keď nemá čiapku, „zodpovednosť nepadá na jeho hlavu (v nemčine na čiapku)". Je akoby anonymne vložená do rúk veľkej a sotva definovanej cirkvi. Príslovie „zobrať si niečo na čiapku" (v nemčine)(v slovenčine - zobrať si niečo na plecia) pochádza z rituálnych klerikálnych ceremónií.[7]

ntr.de www.efg-hohestarife